

Ne Çare

– mucahit-kurnaz · 04 Temmuz 2025

İnsanım, ne alır senden bu fani dünya?Toprağa düşerken her nefes, son bir rüya.
Suretin solar, Azrail inse gökten;
Canından başka ne kalır, bu telaşlı öyküden?

Yara sızlar, ok değmiş gibi derinden
Kanar içten içe, yarasız ne anlar halimden?
Bu yazgı, yazılmış bir ferman, asla değişmez;
Kâtibin suçu değil, ezelden yazılmış ebediyete
Yarala beni dert, sızlat beni aşk, yakıp kavur;
Ya al canımı, ya da sevdama kavuşturun!

Kervanlar geçer bu handan, yollar hep meçhul,
Zülfüne sarıl da, bu kanlı dertten kurtul!
Çıkmış o güzel hâna, gözlerinde bir çağrı;
Çek beni de yanına, bitsin bu son ağrı.
Ne çarem var bu dinmez, bu derin yarama?
Canımı alsın can alan, vermem kolayca.

Kayasız hamam yapılmış, giyemem ki üstümü;
Tek parçalık gömlek biçilmiş, giremem ki içine.
Boyunsuz at gelmiş, binemem ki sırtına;
Kurulmuş Hak divanı, elim boş, yüzüm kara.
Gitmezsem ne çarem var, bu son durakta.

Yeraltın dan birbirine bağlı iki han
Gelip giden yoldaş bilir mi ki nedir bu han?
Kuyuda kor üstünde köz'dür bu han
Bir çift gözdür, dile gelmeyen sözdür iki han
Gitmekten başka ne çare, bağlar beni dipsiz han